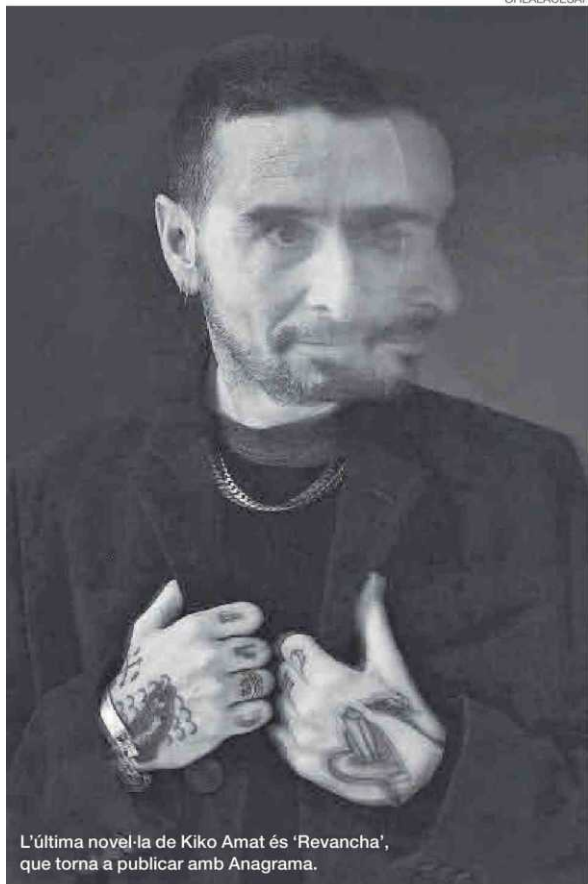

Bellesa, humor i... dolor

Kiko Amat obri el 19 d'octubre el cicle 'Intercanvis. Club de Cultura'

OHLALACESAR

L'última novel·la de Kiko Amat és 'Revancha', que torna a publicar amb Anagrama.

ERIC GRAS
egras@epmediterraneo.com
CASTELLÓ

A contra corrent, sense pèls en la llengua, esmolat, una mica *punkarra*, inclement, un huracà... Són molts els apel·latius que s'utilitzen per a intentar definir la personalitat de Kiko Amat. Totes són errònies, i cap alhora.

No és fàcil escriure un perfil sobre l'escriptor català, més tenint en compte que això, a ell, poc o molt poc li pot importar. No necessita que ningú ho disseccioni, que analitzin amb detall la seua manera de fer i de dir. Ell es dedica a escriure el que vol, i quan vol o sent necessitat d'això, de la mateixa manera que la seua labor com a agitador o gestor cul-

tural respon a uns certs impulsos, inquietuds que de sobte li sorgeixen i vol posar-los solució.

Parlar de Kiko Amat sí que és parlar d'una mena de fer literatúra, intens, directe, amb un sentit

Amat inaugura la temporada de tardor d'aquesta iniciativa que promou l'IVC al Museu de Belles Arts

de l'humor àcid i irreverent, però sempre atraient. Dit d'una altra manera, és addictiu, i ho és perquè no es mostra hipòcrita, perquè és brutalment sincer amb ell que ell entén que ha de ser la literatura, i brutalment sincer amb si mateix. Sap d'on ve, sempre ho ha tingut i ho té present, i aquest paisatge emocional, aquesta atmosfera, és la que dóna forma a les seues històries, d'on emana tota aquesta força creativa que irromp cada dos per tres en el panorama editorial del nostre país i ho posa tot potes enlaire.

Amb *Revancha* (Anagrama), la seua última novel·la, torna a desconcertar amb una història protagonitzada per altres violents d'un equip de futbol que peguen pallisses, extorqueixen, trafiquen amb drogues... És una cosa que és aquí, que existeix encara que no vulguem reconèixer-ho, com tampoc volem reconèixer o posar en valor les vides d'aquells que viuen en la perifèria de la perifèria, en els barris obrers, gairebé marginals de les grans ciutats. Amat es fixa en ells, sempre ho ha fet, és la seua major influència, i a través de les seues històries aconsegueix aprofundir molt més profund en la condició humana, analitzant els extremismes, criticant el sistema social, els abusos i injustícies que es cometen, abordant les problemàtiques morals que ens afluixen, fent protagonistes als quals considerem antiherois...

En conversa

Hi ha en aquesta novel·la dolor i violència, sí, però també moltes veritats sobre la taula, i amb aquesta particular mescla d'humor i aflicció, Amat torna a sorprendre. I de tot això, de literatura, processos d'escriptura, inquietuds, barris perifèrics, unes certes bogeries i, sobretot, passió, parlarà aquest pròxim dimarts, 19 d'octubre, a partir de les 19.30 hores, en el Museu de Belles Arts de Castelló. Serà ell, Kiko Amat, l'encarregat d'inaugurar l'edició tardorenca del cicle *Intercanvis. Club de Cultura*, que promou l'Institut Valencià de Cultura (IVC).

Aquesta iniciativa prosseguirà el 26 d'octubre amb Josep Maria Esquirol; el 16 de novembre amb Marta Rebón; el 23 del mateix mes amb Ana Galvañ; i finalitzarà al desembre amb la presència del director del Museu Nacional Centre d'Art Reina Sofia, el borrià-nenc Manuel Borja-Villel. ■